

Beschikking

RECHTBANK MIDDEN-NEDERLAND

Afdeling Civiel recht
handelskamer

locatie Utrecht

zaaknummer / rekestnummer: C/16/398618 / HA RK 15-197

Beschikking van 9 december 2015

in de zaak van

[VERZOEKER],
wonende te Rotterdam,
verzoekster,
advocaat mr. J.G. Keizer,

tegen

de naamloze vennootschap
ASR SCHADEVERZEKERINGEN N.V.,
gevestigd te Utrecht,
verweerster,
advocaat mr. H. van Katwijk.

1 De procedure

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het verzoekschrift met producties,
- het verweerschrift met producties, - de brief van [VERZOEKER] met nadere producties,
- de mondelinge behandeling.

2 De feiten

2.1.[VERZOEKER] is op 29 oktober 2011 als bestuurster van een auto betrokken geraakt bij een aanrijding op de Nieuwe Binnenweg te Rotterdam. [VERZOEKER] wilde achteruit inparkeren, op een langs de weg gelegen parkeerhaven. Haar auto is daarbij in aanraking gekomen met de auto van [BESTUURDER], die een aan de overzijde van de weg gelegen parkeerhaven verliet en daarbij op de weghelft van [VERZOEKER] terechtkwam. De auto van [VERZOEKER] heeft , daarbij schade opgelopen aan de linker achterzijde en de auto van [BESTUURDER], een bij ASR verzekerd voertuig, aan de linker voorzijde.

2.2. De Politie Rotterdam-Rijnmond heeft van de aanrijding proces-verbaal opgemaakt. Dit proces-verbaal geeft de verklaringen van [BESTUURDER] en [VERZOEKER] - voor zover hier van belang - als volgt weer:

De verklaring van [BESTUURDER]:

"Hij verklaarde dat hij zojuist uit een parkeervak wilde weggrijden in de richting van de 's Gravendijkwal te Rotterdam en dat hij hierbij een aanrijding had gehad met een ander motorvoertuig welke op dat moment achteruit reed.

De verklaring van [VERZOEKER]:

"Ter hoogte van huisnummer 334 wilde zij achteruit een parkeervak inrijden. Vervolgens zag zij dat de bestuurder van de Volkswagen Golf plotseling met zijn voertuig op haar zijde van de rijbaan stond waardoor zij een aanrijding niet kon voorkomen"

3. Het verzoek

3.1.[VERZOEKER] verzoekt dat de rechtbank voor recht verklaart dat ASR volledig aansprakelijk is voor de gevolgen van het ongeval dat haar op 29 oktober 2011 is overkomen.

3.2. [VERZOEKER] legt aan haar verzoek ten grondslag dat [BESTUURDER] zich bij het uitrijden van

de parkeerhaven niet heeft gehouden aan de verkeersregel dat een bestuurder zoveel mogelijk op de eigen weghelft moet blijven en bij het passeren van die weghelft het verkeer dat zich op die andere weghelft bevindt, zoveel mogelijk voor moet laten gaan. Volgens [VERZOEKER] is er geen sprake van eigen schuld aan haar zijde, omdat zij zich er bij het achteruitrijden voldoende van heeft vergewist dat zich op haar weghelft geen verkeer bevond dat zij voor moest laten gaan. [VERZOEKER] stelt dat zij in het geheel niet heeft bijgedragen aan het ontstaan van het ongeval. Als [BESTUURDER] op zijn weghelft was gebleven had het ongeval zich niet voorgedaan. Ter onderbouwing van haar stelling heeft zij een verklaring overgelegd van 20 juli 2014 van Y.S.B. [GETUIGE INZITTENDE] die naast haar in de auto zat en een aanvullende verklaring van [GETUIGE INZITTENDE] van 25 oktober 2015.

3.3.ASR heeft aangevoerd dat [VERZOEKER] niet heeft aangetoond dat er enig letsel is als gevolg van het ongeval, zodat de deelgeschilprocedure op dit geschil niet van toepassing is. Inhoudelijk heeft ASR naar voren gebracht dat zij de aansprakelijkheid voor de aanrijding heeft aanvaard, maar dat zij zich beroept op eigen schuld van [VERZOEKER], met een percentage van 50.

4. De beoordeling

4.1. De deelgeschilprocedure kan worden gevoerd in geval er sprake is van een geschil over de aansprakelijkheid voor schade door dood of letsel. De rechtbank gaat voorbij aan de stelling van ASR dat [VERZOEKER] niet heeft aangetoond dat zij letsel heeft opgelopen. ASR verbindt hieraan ook niet de consequentie dat het verzoek niet-ontvankelijk moet worden verklaard. Daarbij heeft [VERZOEKER] de dag na de aanrijding de spoedeisende hulp bezocht. De rechtbank zal daarom, in het kader van de vraag of sprake is van een deelgeschil, er veronderstellenderwijs van uitgaan dat [VERZOEKER] bij het ongeval enig letsel heeft opgelopen. De aansprakelijkheidsvraag kan in dit deelgeschilprocedure aan de orde komen

4.2. Nu ASR de aansprakelijkheid heeft erkend is zij in beginsel verplicht de schade van [VERZOEKER] als gevolg van de aanrijding te vergoeden. Met haar stelling dat er sprake is van eigen schuld van [VERZOEKER] beroept ASR zich op de in artikel 6:101 BW gegeven regel

dat als de schade mede een gevolg is van een omstandigheid die aan de benadeelde kan worden toegerekend, een afweging van de wederzijdse causaliteit moet plaatsvinden om te bepalen hoe de schade over de benadeelde en de aansprakelijke moet worden verdeeld.

43. De rechtbank beschikt over voldoende stukken om een oordeel te kunnen geven over de toedracht van de aanrijding, zodat nadere bewijslevering door middel van getuigen niet noodzakelijk is. Uit het proces-verbaal van de politie blijkt niet dat [VERZOEKER] stilstond tijdens de aanrijding. De rechtbank hecht meer belang aan de verklaring van [VERZOEKER] die direct na de aanrijding door de politie is opgenomen, dan aan de verklaring van [GETUIGE INZITTENDE] dat [BESTUURDER] tegen [VERZOEKER] is aangereden. Deze verklaring is pas opgemaakt op 25 oktober 2015, dus in het kader van het reeds aanhangige deelgeschil en in aanvulling op een eerdere verklaring van [GETUIGE INZITTENDE] waarin zij slechts heeft verklaard dat zij op het moment dat [VERZOEKER] wilde inparkeren een harde knal hoorde en voelde. Daar komt bij dat [VERZOEKER] ter zitting over de toedracht van de aanrijding heeft verklaard dat zij achteruit reed en de klap hoorde. Of [BESTUURDER] tijdens de aanrijding stilstond (hetgeen [VERZOEKER] heeft betwist), kan niet meer worden vastgesteld, maar acht de rechtbank niet van doorslaggevend belang. De rechtbank gaat ervanuit dat de auto's tegen elkaar aan zijn gereden, waarbij [VERZOEKER] achteruit reed en [BESTUURDER] zich niet op zijn eigen weghelft bevond, maar op de weghelft van [VERZOEKER].

44. [BESTUURDER] heeft zich op de verkeerde weghelft begeven en heeft niet opgemerkt dat een auto op die weghelft achteruit aan het inparkeren was.

45. Bij het achteruitrijden om te gaan inparkeren diende [VERZOEKER] zich er steeds van te vergewissen of zij het andere verkeer niet hinderde. Daarom moest zij, niet alleen bij aanvang van deze manoeuvre, maar ook tijdens het uitvoeren daarvan, in haar achteruitkijkspiegel en zijspiegels blijven controleren of zich geen verkeer achter of opzij van haar bevond. Daarbij diende zij op alle verkeer te letten, dus ook op een auto die onverwacht vanaf de andere zijde van de weg gedeeltelijk op haar weghelft terecht was gekomen. De stelling van [VERZOEKER] dat zij zich aan de regels voor het uitvoeren de manoeuvre heeft gehouden en dat zij, zoals zij ter zitting desgevraagd heeft verklaard, in haar achteruitkijkspiegel heeft gekeken, in de buitenspiegel en over haar schouder achterom heeft gekeken en daarbij geen achteropkomend verkeer heeft gezien, laat onverlet dat zij de auto van [BESTUURDER] niet (op tijd) heeft gezien. De bevestiging in de verklaring van [GETUIGE INZITTENDE] dat [VERZOEKER] en ook [GETUIGE INZITTENDE] zelf goed hebben opgelet kan daar niet aan afdoen. Daar komt bij dat [VERZOEKER] ter zitting ook heeft verklaard dat zij bezig was met parkeren en op de parkeerhaven lette en dat haar aandacht op het moment dat ze de klap hoorde en voelde, op die kant van de weg was gericht.

46. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat de bestuurders tegen elkaar aan zijn gereden, terwijl zij beiden bezig waren met het uitvoeren van een bijzondere manoeuvre waarbij voorrang verleend moet worden en die bijzondere oplettendheid vergde. De rechtbank is van oordeel dat beide bestuurders bij het uitvoeren van deze bijzondere manoeuvre een fout hebben gemaakt die ieder voor de helft heeft bijgedragen aan het ontstaan van de aanrijding.

47. De rechtbank gaat voorbij aan het argument van [VERZOEKER] dat [BESTUURDER] de rijbevoegdheid was ontnomen. Anders dan [VERZOEKER] betoogt leidt het feit dat [BESTUURDER] ten tijde van de aanrijding niet over een geldig rijbewijs beschikte er op zich zelf niet toe dat

alle schuld van de aanrijding aan hem moet worden toegerekend en [VERZOEKER] geen eigen schuld kan worden verweten.

4.8 Het oordeel dat [VERZOEKER] voor de helft heeft bijgedragen aan het ontstaan van de aanrijding leidt er toe dat de schadevergoedingsverplichting van ASR in beginsel wordt verminderd met 50%. In beginsel, omdat de rechter op grond van de billijkheid tot een andere verdeling kan komen of kan bepalen dat de aansprakelijkheid volledig in stand blijft of geheel vervalt. Voor een dergelijke correctie ziet de rechtbank echter geen grond. De enkele opmerking van [VERZOEKER] dat er onder omstandigheden rekening moet worden gehouden met de billijkheidscorrectie, aangezien [VERZOEKER] letsel heeft opgelopen waardoor onder andere vertraging is opgetreden in de voortgang van de studie, acht de rechtbank te vaag om aan te merken als een gefundeerd beroep op de billijkheidscorrectie. Ook in de overige feiten en omstandigheden ziet de rechtbank geen grond om tot een andere verdeling van de schade te komen.

4.9. De rechtbank dient op grond van artikel 1019aa lid 1 Rv de kosten van de procedure te begroten en daarbij de redelijke kosten als bedoeld in artikel 6:96 lid 2 BW in aanmerking te nemen, ook indien een verzoek niet wordt toegewezen. Bij de begroting van de kosten dient de rechtbank de dubbele redelijkheidstoets te hanteren; zowel het inroepen van de rechtsbijstand als de daarvoor gemaakte kosten moeten redelijk zijn.

4.10. [VERZOEKER] maakt aanspraak op een bedrag van € 3.463,02 (10 uur tegen een uurtarief van € 270,00 te vermeerderen met 6% kantoorkosten en 21% BTW).

4.11. ASR heeft geen (afzonderlijk) verweer gevoerd tegen het aantal uren, terwijl zij met betrekking tot het uurtarief aanvoert dat een bedrag van € 200,00 per uur volstaat voor een kwestie als deze.

4.12. Deze zaak betreft naar het oordeel van de rechtbank een voor wat betreft de omvang en complexiteit ervan beperkt en overzichtelijk deelgeschil. Een tijdsbesteding van 10 uur tegen een specialistentarief van € 270,00 is daarmee naar het oordeel van de rechtbank niet in overeenstemming. De rechtbank ziet daarom aanleiding het gehanteerde uurtarief te matigen. De met de opstelling van het verzoekschrift en de verdere behandeling van de zaak gemoeide, redelijke kosten als bedoeld in artikel 6:96 lid 2 BW zullen door de rechtbank worden begroot op 10 uren x € 225,00 inclusief 21% BTW en 6% kantoorkosten, derhalve op € 2.885,85, te vermeerderen met het door [VERZOEKER] betaalde griffierecht van € 285,00

4.13. De rechtbank overweegt dat, indien de schadevergoedingsplicht op grond van artikel 6:101 BW evenredig met de mate van eigen schuld van de benadeelde wordt verminderd, ook de verplichting om de in artikel 6:96 lid 2 BW bedoelde kosten te vergoeden in beginsel in dezelfde mate verminderd dient te worden. Dit geldt ook voor de kosten van de behandeling van het deelgeschil, nu deze op grond van artikel 1019aa lid 2 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) hebben te gelden als kosten als bedoeld in artikel 6:96 lid 2 BW. ASR zal daarom worden veroordeeld tot betaling van een bedrag van € 1.585,42 (50% van 3.170,85) aan [VERZOEKER].

5 De beslissing

De rechtbank

5.1. bepaalt dat ASR voor 50% aansprakelijk is voor de schade die [VERZOEKER] heeft geleden en nog zal lijden als gevolg van het ongeval van 29 oktober 2011,

5.2. bepaalt dat ASR een bedrag van €1.585,42 als kosten van dit deelgeschil aan [VERZOEKER] dient te vergoeden,

5.3. wijst het meer of anders gevorderd af.

Deze beschikking is gegeven door mr. J.P. Killian en in het openbaar uitgesproken op 9 december 2015.

VOLGENS RIET
DEGHEER VAN DER RECHTBANK
MIDDELV-NEDERLAND